

Achtentwintigste Aanvullend Protocol, op 20 juni 1966 te Brussel tot stand gekomen, bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groot-hertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 14 november 1966.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 15 november 1966.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 15 december 1966.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst over te leggen van het op 20 juni 1966 te Brussel tot stand gekomen Achtentwintigste Aanvullend Protocol (*Trb.* 1966, 187) ¹⁾ bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groot-hertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten, met bijlagen.

Een toelichtende nota bij dit aanvullend protocol gelieve U Hoogedelgestrengte hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het aanvullend protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Algemeen

1. Aanpassing van de invoerrechten aan het E.E.G.-tarief

In verband met het bepaalde in artikel 23 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (*Trb.* 1957, 91) hadden met ingang van 1 januari 1966 de ten aanzien van andere dan E.E.G.-landen en -gebieden ingevoerde goederen door de E.E.G.-landen te heffen invoerrechten zodanig moeten worden gewijzigd, dat het verschil tussen de op 1 januari 1957 door de E.E.G.-landen geheven invoerrechten en de rechten van het gemeenschappelijke E.E.G.-tarief van invoerrechten met 60 pct. zou zijn verminderd.

Voor wat betreft de andere dan „landbouwgoederen” („landbouwgoederen” zijn de in bijlage II bij het E.E.G.-verdrag bedoelde goederen) was reeds in zekere mate aan de evenbedoelde verplichting voldaan. Hierbij was echter bij de berekeningen niet uitgegaan van de in het E.E.G.-tarief vermelde rechten, doch — in grote lijnen — van 80 pct. van deze rechten, zoals zij waren vastgesteld vóórdat zij in het kader van het Algemeen Akkoord voor Tarieven en Handel (G.A.T.T.) waren verlaagd.

Dit hield verband met de omstandigheid dat op het ogenblik, waarop de nationale tarieven van invoerrechten van de E.E.G.-landen ter zake werden gewijzigd, in het kader van het G.A.T.T., onderhandelingen over verlagingen van invoerrechten werden gevoerd.

Aangezien in het jaar 1965 wederom zodanige onderhandelingen — de zogenaamde Kennedy-ronde — werden gevoerd (onderhandelingen welke ook thans nog niet zijn voltooid), hebben de lid-staten van de E.E.G. in de maand december van dat jaar besloten de ten aanzien van importen uit derde landen

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

van andere dan „landbouwgoederen” te heffen invoerrechten met ingang van 1 januari 1966 niet te wijzigen.

Voorts werd besloten dit punt zo spoedig mogelijk in studie te nemen, waarbij tevens zou moeten worden nagegaan welke in het kader van de bepalingen van het E.E.G.-verdrag passende maatregelen ter zake zouden moeten worden getroffen.

De evenbedoelde studie heeft geleid tot een akkoord waarbij is overeengekomen voor die goederengroepen, ten aanzien waarvan door de E.E.G. in het kader van de Kennedy-ronde geen of slechts onder bepaalde voorwaarden onderhandelingen over de hoogte van de invoerrechten zullen worden gevoerd, de nationale tarieven van invoerrechten zodanig te wijzigen, dat de uit artikel 23 van het E.E.G.-verdrag voortvloeiende verplichtingen volledig worden nagekomen.

Ten aanzien van de andere goederen is besloten de E.E.G.-rechten gedeeltelijk — te weten met 20 pct. — te schorsen, hetgeen tot resultaat heeft dat thans de nationale tarieven van invoerrechten in overeenstemming zijn met het bepaalde in het evengenoemde artikel 23 en derhalve geen nadere wijziging behoeven. (Met betrekking tot deze schorsing moge worden verwezen naar het „Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen” van 27 juni 1966, 9de jaargang, nr. 114.)

2. Ruwe tabak

Voorts is, zulks met het oog op de exportbelangen van Griekenland, door de vertegenwoordigers van de lid-staten van de E.E.G. op 5 april 1966 besloten de in het onderling verkeer tussen de E.E.G.-landen en -gebieden en tussen deze landen en gebieden en de met de E.E.G. geassocieerde landen en gebieden (behalve Turkije) geheven invoerrechten op ruwe tabak nogmaals te verminderen.

Deze vermindering heeft tot gevolg, dat sinds 1 juli 1966 in het E.E.G.-intraverkeer voor ruwe tabak invoerrechten worden geheven, waarvan de hoogte 25 pct. is van de op 1 januari 1957 op dat produkt geheven invoerrechten. (Ter zake moge worden verwezen naar het „Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen” van 19 april 1966, 9de jaargang, nr. 69.)

Bijzonder geval; Algerië

Aangezien in het kader van de E.E.G. is besloten om voorschijns de in het E.E.G.-intraverkeer tot stand komende verlagingen van invoerrechten niet toe te passen ten aanzien van goederen, welke herkomstig zijn uit het vrije verkeer van Algerië, wordt de hiervoor bedoelde verlaging van het invoerrecht op ruwe tabak niet toegepast op importen uit Algerië.

Benelux-protocol

Om te komen tot de nodige wijzigingen van het Benelux-tarief van invoerrechten werd op 20 juni 1966 tussen de Benelux-landen het onderhavige protocol gesloten.

Aangetekend zij, dat, wat Nederland betreft, de hogerbedoelde wijzigingen van het Tarief van invoerrechten zijn vervat in het Koninklijk besluit van 21 juni 1966 (*Stb.* 250), waarbij die wijzigingen overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, derde lid, laatste volzin, van het protocol met ingang van 1 juli 1966 in werking zijn gesteld.

De wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262) biedt daartoe de mogelijkheid.

De Staatssecretaris van Financiën,

W. HOEFNAGELS

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS

De Minister van Economische Zaken,

J. M. DEN UYL

De Minister van Landbouw en Visserij,

BIESHEUVEL.